93% din totalul unui spațiu temporar

On Noiembrie 12, 2014

Explorează-ți limitele și orizonturile, contribuind la crearea unor cazuri particulare de aplicare a modelului propriu de interpretare a adevărului unanim acceptat.

Toată această imensitate mi se învârtea în fața ochilor, nefalsificată de nicio senzație de presiune, într-o varietate de sensuri subtile care se opuneau acelui spațiu temporar numit generalitate, sub semnul experimentului și al neconvenționalului. Era un fel de vizualizare particulară a unei dimensiuni suportabile prin felul cum era manevrată, de dincolo de fizic, de dincolo de înțelegerea esenței existenței, de dincolo de mintea creatorului ei, privite prin lentila unui model informațional suprastructural.

În cazul meu, dorind să mă afund mai mult în "Spațiul de forță al lui Alpha", sub puterea de proslăvire a *Astrului cu 5 colțuri al Microcosmosului Cabalistic* , trebuia să aprofundez funcția exploratoare a gândirii unei noi intervefețe de comunicare cu filosofia expusă în Pendulul lui Focault:

"Deci cea mai mare osteneală a mea era să găsesc o ordine în aceste șapte măsuri, una potrivită, destulă, deosebitoare și care să țină pururea simțul deștept și memoria nealterată. Această înaltă și comparabilă aranjare îndeplinește nu numai rolul de a-mi păstra ceea ce mi-a fost încredințat din lucruri, cuvinte și arte, dar îmi dă pe deasupra și adevărata înțelepciune..."

Limitele și orizonturile științei, bine impregnate în memoria nealterată a marilor creatori de lumi, acești artiști izolați în vastitatea universului ce ne înconjoară, pot suscita în mintea asociativă, fidelă *Ochilor Magici ai lui Oberon* , un joc al analogiilor fără sfârșit prin întrepătrunderea planului imaginar cu cel real. Marea splendoare a științei, cuprinsă în perimetrul convenției dintre simbol și vizualiarea particulară a unei imagini mărite prin procedeul comparației, are o permanentă deschidere spre forma cea mai subtilă a parcugerii cu sfințenie a "Cufărului lui Newton".

Leadership: Poți înregistra progrese remarcabile privind lumea de la înălțimea contemplații tainice, în încercarea de studiere și exprimare a nevoii de adaptare la un stil de gândire transferat în afara buclei relativului?

Dacă voiam să înregistrez progrese remarcabile în arta de a privi lumea de la înălțime, facil și necondiționat de vreo influență exterioară, dacă voiam să deslușesc formula aparent imposibilă a perfecțiunii exigente într-o realitate ireală - fiindcă era nouă, atunci trebuia să aplic un raționament invers, de la general la particular. Era o încercare de studiere și exprimare a nevoii de adaptare la un stil de gândire transferat în afara buclei relativului, un stil acceptat drept partener inevitabil în stabilirea unor adevăruri științifice aplicate în cercetarea unui nou orizont.

Nefiresc, mă simțeam prins în mecanismul proiecției unui ideal de superioritate care exista doar în opoziție cu logica gândurilor și ideilor iraționale, abordate într-un mod rațional, ca și când ar fi trebuit să iau măsuri împotriva unei inteligențe care depășea standardul normal de rezonabilitate în redarea unui înțeles, ca autentic sau neautentic. "Relativul" este permanentă tensiune a presimțirii schimbării lumii, dintr-un punct de vedere care învie o altă lume, iar bucla relativului este întoarcerea la înțelesul primordial aflat la răscrucea dintre "nevoia de a vizualiza abstractul" și "nevoia de a transcende vizibilul".

Eram confuz, legat subtil de un raționament complicat. Într-un fel, mă regăseam în rolul acelui personaj creat de Pat Rushin care încerca să deslușească o formulă imposibilă, neputând să treacă de 93%, căci tot ce acumula prin extinderea cunoașterii se autodistrugea. Devenea altceva, ca un ultim act al unui duel purtat de mai multe luni de cei doi adversari: lupta cerească între arhanghelul Mihail și dragonul de foc. Materia se transformă prin distrugerea vechilor interpretări, reînviind lumea comprimată în austeritatea semnului Alpha.

Leadership: Ești în stare să creezi o lume congruentă cu interpretarea ta, chiar dacă ar putea fi o lume greșită, în încercarea de a recepta o nouă perspectivă asupra criteriului de orientare spre puterile superioare ale manifestării Creației" ?

Practica explorării necunoscutului, deschizând larg poarta spre înălțimile științei care pot defini omul ca pe un reprezentant al lumii noi, în care gândirea asociată cu fantezia reușește un salt peste ceea ce este permis, impune o relativitate în evaluarea cunoștințelor prin extinderea valorilor de adevăr de la două, la trei valori: adevărul, falsul și probabilul.

Ceea ce se poate răsfrânge asupra leadershipul, în încercarea de a recepta o nouă perspectivă asupra criteriului de orientare spre „puteri superioare", extinse dincolo de granițele obișnuitului și admisibilului, este tocmai raționamentul prin care știința poate să existe într-un spațiu în care nu există limite, un spațiu în care imaginația face ca totul să fie posibil. Un fel de raționament prin care se trece de la acceptarea unor principii general valabile la crearea unor cazuri particulare de aplicare a modelului propriu de interpretare științifică, utilizând informațiile pe care le deții pentru a evalua adevărul sau falsul în continua dezvoltare a relației dintre lume, realitate, existență și perfecțiune.

Un fel de suprapunere dintre tot și nimic, în același mod în care un program utilizat de un calculator este verificat și validat de realitate înainte de a fi implementat la scară largă în diferite instituții. Doar cu un singur amendament: acela de a nu încurca mintea cu o logică care are o sumedenie de opusuri, împingându-te spre o ambiguitate excesivă, dificil de descifrat.

Puterea superioară a manifestării Creației se regăsește în interpretarea pe care o dai unei lumi ideale, pure, geometrice, chiar dacă această interpretare poate fi greșită sau neînțeleasă.

Mare dreptate avea avocatul american specializat în litigii economice, Daniel Castro: *„ Când facem un raționament înseamnă că vom crea modelul mental al unui univers așteptat. De fapt, creăm o lume congruentă cu interpretarea noastră, chiar dacă ar putea fi o lume greșită. "* Cu alte cuvinte, tendința de redefinire a ideilor și idealurilor anterioare poate fi o trecere dintr-o lume mică într-un univers incomensurabil care se împlinește prin lanțul gros și complex al conștiințelor asimilate.

A crea o lume congruentă cu interpretarea ta, chiar dacă ar putea fi o lume greșită, înseamnă a te îndepărta de realitatea concretă, dar și singura posibilitatea de a accede la un standard superior de gândire. Interpretarea exclusiv personală, bazându-te exclusiv pe ea, poate conduce spre o lume utopică, fără nicio legătură cu concretul de azi, dar care definește și încurajează posibilul de mâine.

Funcția exploratoare a creației are ca sursă primordială de inspirație modelul propriu de interpretare a adevărului unanim acceptat de restul lumii, cu precizarea că același adevăr poate lua oricând o altă întorsătură spre concretul realității perceptibile doar de mințile care știu să transceandă vizibilul.

93% din totalul unui spațiu temporar semnifică desfășurarea trecerii spre o etapă avansată a

evoluției – aproape de absolut, prin crearea unor cazuri particulare de aplicare a modelului propriu de interpretare a realității pe care o cunoști, sau mai exact a ceea ce se numește „adevăr unanim acceptat".

Leadershipul este posibil prin reinterpretarea acestei lumi complexe, fundamentându-se pe sintagma: *„ puterea se reînnoiește prin orientarea intelectuală și competența analitică care facilitează dezvoltarea tuturor variantelor posibile de viitor "*.

Modelul mental pe baza unui raționament propriu, trebuie să fie în concordanță cu un orizont prezent (îngustat, temător, cu mii de întrebări cu răspunsuri variabile). Dar în același timp să rezoneze cu un orizont esențialmente mobil, care cuprinde profunzimile (în interpretare) de dincolo de sfera de aplicare a viziunii.

Source: https://neculaifantanaru.com/93-la-suta-din-totalul-unui-spatiu-temporar.html